

ten. De forholdsviis faa aandssvage, der egne sig til haandværksmæssig Uddannelse, anbringes hos Landhaandværkere eller i mindre Købstæder, medens den største Del af Anbringelserne sker ved Landbrug, fortrinnsvis hos mindre Jordbrugere (helst Udflyttere). Ifølge de af Aandssvageanstalterne indvundne Erfaringer har denne Anbringelsesmaade givet gode Resultater for de paagældende aandssvage, som herigennem vændes til at deltage i det normale Liv. — Antallet af aandssvage i kontrolleret Familiepleje under Tilsyn af Aandssvageanstalten Gl. Bakkehus-Ebbe-rødgaard udgjorde i Finansaarene 1902—03 og 1903—04 gennemsnitlig 41 Personer, hvilket Antal den 1. April 1905 var vokset til 55 og ved Udgangen af Finansaaret 1905—06 til 68. Fra den Kellerske Aandssvageanstalt i Brejning var der den 1. April 1902 anbragt 42 aandssvage i kontrolleret Familiepleje; ved Udgangen af Finansaaret 1904—05 udgjorde Antallet ialt 69 og ved Udgangen af Finansaaret 1905—06 ialt 72. — Ved de aarlige Finanslove er der ydet betydelige og stigende Tilskud til aandssvages Anbringelse i Familiepleje under Anstalt-ternes Tilsyn; saaledes for Finansaaret 1903—04 (Finanslov § 21 IV. G. b.): 10,000 Kr., for 1904—05 og for 1905—06: 15,000 Kr., samt for 1906—07: 17,000 Kr., hvilket Beløb ligeledes er bevilget ved Finanslov for 1907—08.

Under Henvisning til foranstaaende har Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet overfor Indenrigsministeriet gentagende fremhævet Ønskeligheden af, at *aandssvages* Anbringelse i kontrolleret Familiepleje maatte kunne ske for offentlig Regning uden Fattighjælps Virkning, og tilsvarende Ønske er af Justitsministeriet fremsat for de *sindssyges* Vedkommende. I sidstnævnte Henseende henvises til, at Justitsministeriet paa Foranledning af Direktionen for Sindssygeanstalten ved Middelfart ved Finansloven for Finansaaret 1907—1908 (jfr. § 26, III, Nr. 65) har opnaaet en Bevilling af 4000 Kr. til Forsøg med Etablering af den saakaldte „Familieforplejning“ af sindssyge i Tilslutning til den nævnte Anstalt. Justitsministeriet har derfor henstillet til Indenrigsministeriet at foranledige fremsat Forslag til en Ændring i Fattiglovens § 61, saaledes at en saadan Anbringelse af sindssyge Patienter i Familiepleje ikke medfører Fattighjælps Virkning.

Efter det foreliggende maa Regeringen formene, at der nu er Grund til — ved Ophævelse af Fattighjælps Virkning — at

lette Anbringelsen i kontrolleret Familiepleje; man har derfor bragt i Forslag at udvide Reglen i Fattiglovens § 61 til at gælde ogsaa i det Tilfælde, at de af Loven omfattede Personer ere anbragte *udenfor* en Statsanstalt eller godkendt Anstalt, men ved dennes Foranstaltning og under dens vedvarende Tilsyn. Ved Forslagets Affattelse er denne Udvidelse af den oprindelige Lovregel ønsket bragt til Anvendelse for *alle* de i Fattiglovens § 61 omhandlede Personer. En saadan Udvidelse af Lovbestemmelsen vil være af Betydning ikke alene for Aandssvage- og Sindssygevæsenets Udvikling, men ogsaa for den offentlige Forsorg for andre af de i Lovens § 61 nævnte syge og abnorme trængende. Dette gælder saaledes f. Eks. de døvstumme, hvis Oplæring og Pleje udenfor Døvstummeinstitutterne, for saa vidt den foregaar for kommunal Regning, hidtil har maattet medføre Fattighjælps Virkning for de paagældende eller deres Forsørgere, hvilket i adskillige foreliggende Tilfælde har lagt Hindring i Vejen for døvstummes Optagelse i private Plejehjem, efter at deres Uddannelse paa Instituttet var afsluttet. Ogsaa for blinde, vanføre og epileptiske vil den foreslaaede Udvidelse af Reglen kunne faa praktisk Interesse, og skønt der hidtil ikke i større Omfang er anstillet Forsøg med disse trængendes Anbringelse i kontrolleret Familiepleje, er det formentlig af Betydning, at der i saa Henseende banes Vej for en fremtidig Udvikling. Det bemærkes, at ligesom der for Statsanstaltens Vedkommende stedsse kan have Sikkerhed for, at Familieplejen i et og alt ordnes paa betryggende Maade, saaledes vil det ogsaa gennem Administrationens Tilsyn med de godkendte Anstalter kunne paases, at denne Anbringelsesmaade ikke giver Anledning til Misbrug.

Under Forhandlingerne paa Rigsdagen i Samlingen 1903—1904 angaaende det af Regeringen fremsatte Forslag til Lov om Foranstaltninger til døvstummes Undervisning (Lov Nr. 66 af 29. Marts 1904) blev der i Landstinget fremført Ønske om en Fordeling af Udgifterne ved Forsørgelsen ikke blot af de døvstumme, men ogsaa af aandssvage og andre i Fattiglovens § 61 omhandlede syge eller abnorme Personer, saaledes at Staten skulde overtage en Del af Kommunernes Udgifter til de paagældende trængendes Underhold. Til Støtte herfor blev navnlig anført, at Kommunerne ere udsatte for ved tilfældige Omstændigheder at blive stærkt bebyrdede med slige Udgifter, der i de senere Aar ere stegne